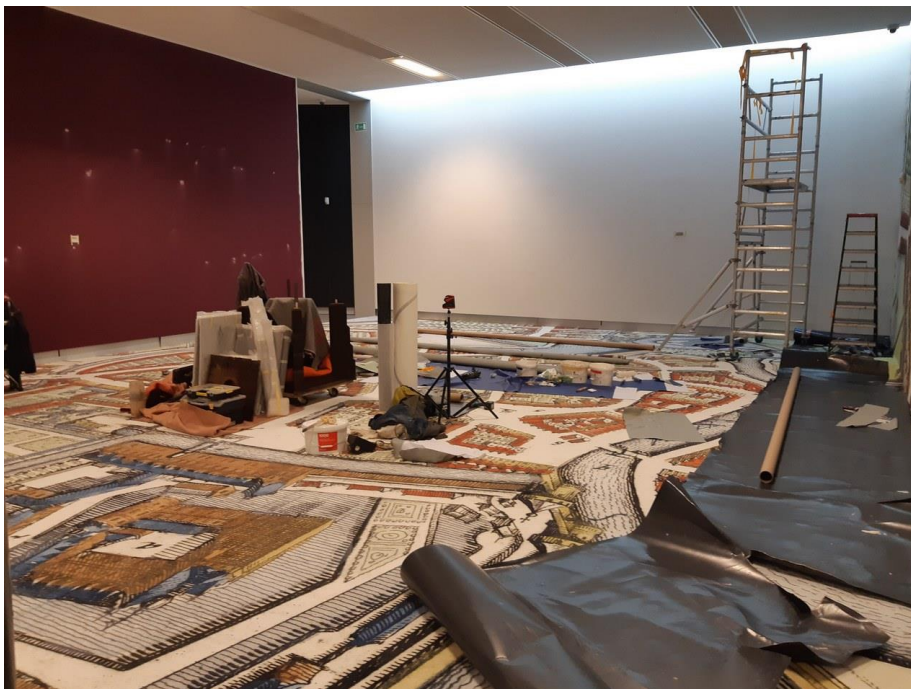

DINGEMAN KUILMAN EN ZIJN STEDELIJK MUSEUM BREDA

Tijdens een bijeenkomst eerder dit jaar voerde Dingeman Kuilman een boeiend gesprek met schrijver Jeroen Olyslaegers. Dat was niet de eerste keer dat hij bij De Gouden Cirkel te gast was. Wel een mooie aanleiding om nader met hem kennis te maken. We togen daartoe naar Stedelijk Museum Breda, waar hij algemeen directeur is. Daar moesten we aanbellen bij de grote poort van het voormalige Oudemannenhuis, want het museum is dicht in verband met een ingrijpende verbouwing. Een aanbod van Dingeman iets van het 'work in progress' te laten zien, kun je natuurlijk niet afslaan.

Er moet nog veel werk verzet worden, met name in de Nassauzaal, die 10 juni geopend moet worden. De foto's hieronder geven daarvan een indruk.

We komen te spreken over wat hij heeft gedaan voordat hij in Breda aan het roer kwam. Kuilman studeerde een blauwe maandag medicijnen, maar koos snel voor de opleiding grafisch ontwerpen aan de Rietveld Academie. Hij werkte vervolgens samen met de beroemde ontwerper Anthon Beeke, gaf les aan de Rietveld, vervulde een managementfunctie bij de designafdeling van Philips, was consultant bij een groot marketingbureau. Als directeur was hij verbonden aan Premisela, een creatieve snelkookpan waar professionals en amateurs op verschillende manieren samenwerkten. Ook was hij enige tijd bestuursvoorzitter van hogeschool ArtEZ, de kunstopleiding met verschillende vestigingen in het land. Daar bleek hij in bestuurskamers en vergaderzalen te veel naar zijn zin op afstand te staan van het creatieve proces. Daarom vindt hij het in zijn huidige functie wel zo prettig dat hij bestuurt, maar bij wijze van spreken ook nog een spijker in de muur kan slaan.

Dingeman beschouwt het als zijn opdracht om met SMB een instelling neer te zetten met een stevig fundament: strategisch, organisatorisch, financieel en verankerd in een netwerk van lokale partners. Dat was ook nodig: bij zijn aantreden was er een crisisachtige situatie door de samenvoeging van Breda's Museum en MOTI, met veel politieke druk en geharrewar, feitelijk een sterfhuisconstructie. De organisatie moest op zoek naar een goede nieuwe strategie.

Dingeman vertelt met trots hoe deze gestalte krijgt. Het museum heeft een verrassend rijke omgeving, waarvan het museum een centraal punt kan zijn. Het betreft niet alleen het historische erfgoed, maar ook het netwerk van Bredase kunstenaars. Waar in andere steden de focus vooral vaak kwam te liggen op pretentieuze kunstmusea en het karakter van stadsmuseum verdween, is het dubbele karakter in Breda juist bewaard gebleven. Dat is een kracht en schept mogelijkheden om oud en nieuw te verbinden.

De Nassauzaal, die nu gerealiseerd wordt, moet een belangrijke trekpleister worden, startpunt voor een kennismaking met de historische rijkdom van Breda. De stad is meer dan al die terrassen. Alle activiteiten van het museum zullen de trots op de stad uitstralen. Kunstenaars die uitgenodigd worden, hebben een of andere band met de stad, bijvoorbeeld door opleiding.

In de afgelopen jaren is er veel van deze strategie uitgeprobeerd, in dit jaar zal moeten blijken of het ook gaat werken.

De komende tijd zal er veel publiciteit komen rond met name het Nassauverhaal. In dat verband merkt Dingeman op, dat de Bredanaar niet vanzelfsprekend trots is op zijn geschiedenis. Het is vaak bedroevend hoe beperkt de kennis is van die eigen geschiedenis. De vaderlandse geschiedenis lijkt te beginnen bij Willem van Oranje, maar de rijke periode die daaraan voorafging en van Breda een hofstad maakt, is veel minder bekend. Als er al wat over bekend is, is dat vaak vanuit een andere perspectief dan dat van Breda. Het bekende schilderij van Velázquez van de overgave van Breda bijvoorbeeld toont een voor Spanje belangrijke gebeurtenis, maar wat betekende die voor Breda? De belangstelling voor het verhaal van het turfschip is niet in Breda ontstaan, maar als onderdeel van de geschiedenis van de noordelijke Nederlanden. Het vuur waarmee Dingeman dit te berde brengt, maakt duidelijk dat dit hem aan het hart gaat. Het lijkt hem een onderwerp waar een dissertatie aan gewijd zou moeten worden.

De Nassauzaal zal hopelijk de belangstelling voor het eigene van Breda aanzwengelen. We kijken vol verwachting uit naar de opening op 10 juni.